

* * *

عشق من بردشمنان و دوستان

نه به قصدی ، بل برای هوست آن

عده ای از دشمنان گشتند دوست

عده‌ی دیگر همی گردند دوست

گر نشد در این جهان هم عیب نیست

چون در این هم رحمتی (مهربانی) و حکمتی است

دشمنی دشمنان هم رحمت است

در مصیبت ها هزاران نعمت است

شادی و غم ، جملگی از حق رسید

خیر در شر را به جز عارف ندید

من رضایت می دهم بر خیر و شر

چونکه بر من آب بگذشته ز سر